

[Bertel Dahlgaard.]

synes at tro. Der er ikke tale om at forhindre nogen i at gøre, hvad han vil i henseende til spil eller andet. Det, der er tale om, er, hvorvidt staten skal fremme spil, om staten skal påkalde den størst mulige spillelidenskab. Det at være forfalden til spil er en stor, stor ulykke for tusinder af hjem. Her er ikke tale om manden, der indskyder sin femogtyvøre eller sin halvtredsøre, det er ikke det, det drejer sig om. Nej, det, det drejer sig om, er disse tusinder, som bilder sig ind at kunne klare sig gennem en vanskelighed ved held eller drømmer sig til lettjent velstand. Når disse ting mødes med medfødt spilletrang, kommer de menneskelige ulykker, og det er disse ulykker, som folkettinget nu står i begreb med at ville øge. Det er det, jeg advarer imod.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen var så glad for den måde, det havde artet sig på i den tid, der er gået siden tipningens indførelse. Jeg har det indtryk, at det ærede medlem er lidt verdensfjern, ellers ville han have lagt mærke til, at i disse 7—8 år har spillementaliteten i det danske folk været i jævn og stadig vækst.

Jeg siger til slut som min opfattelse, at menneskene må selv tage ansvaret for, om de vil spille eller ej, men staten skal lade være med at forcere denne mentalitet frem. Det var en opgave for virkelige idrætsledere, der ikke blot har opgaverne, om jeg så må sige, i støvlerne, at skabe forståelse deraf. Det er udfra disse betragtninger, jeg har stillet mit underændringsforslag, som jeg indtrængende beder folketingets medlemmer om at stemme for.

Til den højtærede finansminister skal jeg sige, at argumenterne for at forhøje maksimumsgevinsten fra 50 000 til 100 000 kr. synes jeg heller ikke var slående. Da vi i sin tid vedtog tipsloven her i folkettinget, havde folketingets medlemmer en instinktiv følelse af, at vi her var ved noget af det centrale, om man fra folketingets side virkelig ville heppe spillet op, eller om man ville holde sig nede på det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts femogtyvøresniveau, om jeg så må sige. Jeg takker iøvrigt det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft for de venlige ord, han sagde om en del af mit underændringsforslag, idet jeg beder und-

skyldte, at jeg ikke var opmærksom på, at det ærede medlem henvendte sig til mig på det pågældende tidspunkt. Man havde som sagt en instinktmæssig følelse af, at her var man faktisk ved noget centralt. Jeg minder om, at dengang, i 1948, samlede her i tinget 54 medlemmer om et forslag om en langt mindre maksimumsgevinst, og de 50 000 kr. blev vedtaget med kun 62 stemmer mod de 54. Man må i høj grad gøre sig klart, hvad det betyder.

Må jeg så iøvrigt sige til den højtærede minister, at andre landes unoder gør meget sjældent noget stærkere indtryk på mig. Jeg vil slutte med at rette et par spørgsmål til den højtærede minister. For det første vil jeg gerne spørge: Er det nu hensigten, at der fra tipsselskabet eller måske fra finansministeriet skal udgå en virkelig propaganda med opfordring til at spille, altså svarende til det, finansministeren plejer at sende ud med opfordring til at spare — for vi kan vel ikke vente en fælles annoncering for opsparing og spil — er det hensigten? Hvis den højtærede minister ikke kan besvare spørgsmålet for tipsselskabets vedkommende, vil jeg meget alvorligt henstille til ham at gøre forestillinger overfor tipsselskabet, så noget sådant ikke finder sted. Jeg vil meget gerne have svar herpå inden dette forslags tredie behandling. Dernæst vil jeg gerne bede den højtærede finansminister oplyse tinget om, hvor meget tipsvæsenets administration, indbefattet omkostningerne ved distributionen, koster.

Ingmar Wagner: Må jeg først sige et par bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Brodthagens farverige beretning fra Nykøbing Falster. Man blev jo noget nervøs over den moralske situation dernede, det var et helt Sodoma og Gomorra, hvis man skulle tro på det ærede medlems beretning. Men man må håbe, at borgmesteren dernede gør en større indsats i fremtiden for en bedre moral blandt ungdommen. Skulle det imidlertid være så galt dernede i Nykøbing, så tror jeg dog ikke, det er så galt i andre egne af landet. Jeg tror, at idrætsungdommen har en ganske udmærket indstilling til tingene og en god moralsk standard. Jeg tror også, at Dansk Idræts-Forbunds ledere helt